26/03/2021

Αλβανίας Αναστάσιος: Η Εκκλησία ανέπτυξε “την αρετή και την τόλμη”

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Αλβανίας

Γράφει ο Αρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας κ. Αναστάσιος

Πίστη στην υπέρβαση του αδυνάτου με τη δύναμη του Θεού φλόγιζε τις ψυχές των αγωνιστών του 1821. Είναι χαρακτηριστικό και συμβολικό ότι διάλεξαν για την έναρξη της Παλιγγενεσίας την εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, του αγγέλματος της Ενανθρωπήσεως του Υιού και Λόγου του Θεού, που διαβεβαιώνει «ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα» (Λουκ. 1:37). Στον άνισο και σκληρό αγώνα δέσποζαν επίσης η ανδρεία, η μεγαλοψυχία, το φιλότιμο, ο ηρωισμός, η αυτοθυσία – αρετές που καλλιέργησε διά μέσου των αιώνων στην ψυχή των υποδούλων η χριστιανική πίστη.

Συνήθως, όταν γίνεται λόγος για τη συμβολή της Εκκλησίας στον αγώνα, η προσοχή περιορίζεται στη συμμετοχή των ηγετών της στην εθνεγερσία. Πράγματι, είναι ιστορικά βεβαιωμένο ότι από τους 200 αρχιερείς που υπήρχαν στην

οθωμανική αυτοκρατορία, έλαβαν ενεργό μέρος στον αγώνα 73 ιεράρχες. Ανάλογος ήταν επίσης ο αριθμός των πρεσβυτέρων και των διακόνων. Γενικά, όμως, όλοι όσοι αγωνίστηκαν ήταν μέλη της Εκκλησίας, έτοιμοι να προσφέρουν τη ζωή τους «για του Χριστού την πίστη την αγία και της πατρίδος την ελευθερία». Στα τετρακόσια χρόνια του οθωμανικού ζυγού η Εκκλησία παρηγόρησε τον λαό στις πόλεις και στα χωριά, τον ενίσχυσε με ποικίλους τρόπους, διδασκαλία, παραδόσεις, υμνολογία, λατρεία. Ιδιαίτερα με τις εορτές του Πάθους, του Σταυρού και της Αναστάσεως του Χριστού ανέπτυξε «την αρετή και την τόλμη», την υπομονή, την αλληλεγγύη, την αγάπη, την ελπίδα, το πνεύμα θυσίας, επηρεάζοντας, θα τολμούσα να πω, το DNA, τη σκέψη και τη συνείδηση του λαού ότι κάποτε θα ερχόταν το «ποθούμενο», η ανάσταση. Συγχρόνως, όμως, ας μη λησμονούμε ότι στη διάρκεια της Επαναστάσεως δεν έλειψαν και οι σκοτεινές πλευρές, που απείλησαν την ανεξαρτησία: η ιδιοτέλεια, που έβαζε το εγώ πριν από το εμείς, το πείσμα, η αντιζηλία, η «διχόνοια η δολερή», γενικότερα ο εγωκεντρισμός, που δηλητηρίαζαν και συχνά κατέστρεφαν μοναδικά κατορθώματα.

Στα 200 χρόνια ελευθερίας οι αρετές και τα πάθη πολλές φορές συμβάδισαν με τραγικές συνέπειες.

Στην ιστορία των λαών ο αγώνας για ελευθερία συνεχίζεται σε νέες συνθήκες: την ελευθερία από ποικίλες μορφές αδικίας, από την απάτη, τις ψευδαισθήσεις και από τις τάσεις διχασμού με τις ποικίλες μεταλλάξεις του. Ουσιαστικός, λοιπόν, εορτασμός της μεγάλης επετείου της Απελευθερώσεως θα είναι να αποφασίσουμε να ανανεώσουμε τον ενθουσιασμό μας· ώστε, με την έμπνευση και τη δύναμη του Θεού, να επιτύχουμε το εκ πρώτης όψεως ανθρωπίνως ακατόρθωτο, να ελευθερωθούμε από τα πάθη μας, να θεραπεύουμε τις αδυναμίες μας και να ενισχύουμε, για την προκοπή της πατρίδος, τη δημιουργική πνοή, την ενότητα και τη σύμπνοια.

Πηγή: Καθημερινή